DÉPOT LÉGAL
LE DIRECTEUR GÉRANT
H. Khang
ANNAN
DÉPOT LÉGAL INDOCHINE Nº A 7140

SỐ 925 NĂM THỨ MƯỜI MỖI SỐ 4 XU 丙子年 五月初五日 NGÀY THỨ BA 23 JUIN 1936

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple 覺 民

GIÁ BÁN
ĐÔNG-PHÁP / NGOẠI-QUỐC
Một năm 5$00 / 9$00
Sáu tháng 2.80 / 4.80
Ba tháng 1.50 / 2.50
Mua báo phải trả tiền trước.
Thơ và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương lượng trước.

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Mỗi tuần xuất-bản ba kỳ: thứ BA, thứ NĂM và thứ BẢY

BÁO-QUÁN
Số 123, đường Đông-Ba, Huế
Giây-thép nói: số 63
Giây thép: TIENGDAN HUE

Dùng văn tự để che sự gian là tội cố phạm.

CÁI LỐI "BIÊN LAI" THUẾ CÓ DỤNG Ý LƯƠN LẸO

Mỗi năm đến kỳ thuế thì dân gian đâu đâu cũng nghe than phiền về cái tệ phù thu lạm chuẩn của bọn hương lý hào cường. Bên hào lý đã nhận vụ thuế làm mùa gặt, có quyền trong tay, thừa nhịp mà bóc lột cho đầy túi; thì bên dân, ngoài ngạch thuế ra tất phải cào túi mà chịu đắp vào chỗ phù lạm ấy. Đó là việc thường bằng năm, tưởng nhà đương cuộc không có lạ gì. Duy việc thuế là việc quan hệ lớn ở xứ nầy nên hào lý làm sao thì làm, miễn đóng đủ cho nhà nước là được, nên những lời kêu ca trong dân gian, quan trên ít để ý đến.

Phù thâu lạm chuẩn là mối tệ lưu truyền, chưa làm sao cho dứt hẳn đi được, đã là phần rồi; đến cái biên lai thuế thân (impôt personnel) nhà nước đã minh sức phải ghi chép cho rõ ràng, vậy mà hào lý cũng dùng cách lươn lẹo để gạt dân ngu mới là tội chớ. Xin kể dưới nầy một chứng:

Kỳ thuế năm nay, ở làng Xương-huân, tổng Xương-hà, huyện Vĩnh-Xương (Khánh-hòa), theo bài chỉ thuế đinh năm nay mỗi suất đinh là 2$50, gia 30% là 0.75, cộng là 3$25, phụ phí 2% là o$o5, cộng tất cả mỗi người dân phải nộp 3$3o.

Vậy mà lý-trưởng làng Xương-Huân, Trần-Hải cứ thâu mỗi tên dân là 3$37, thâu phù lên mỗi suất o$o7. Làng có hơn 5oo dân mà nạp đã gần hết chỉ còn đôi ba chục người. Đáng chú ý là tờ biên lai của bác lý có lươn lẹo, xin chép ra đây:

«Bảo-đại năm thứ 11, Nha-«trang ngày...tháng...năm 1936

«Xương-huân lý-trưởng, «vị biên thừa sức tự, tư cứ «tịch dân... thọ nộp bổn niên «thân thuế, gia bách phân các «hạng là ba đồng ba cắc một «xu (3$31), do phụ phí sáu xu «o$o6 giao thanh.

«Xương-huân lý-trưởng «Trần-Hải ký».

Đấy, bà con đã thấy chỗ «lươn lẹo» trong tờ biên lai ấy chưa?

Theo ngạch thuế, chiếu lòng thuế mà gia bách phân và phụ phí cũng ở trong số 3$31 kia, nay bác lý lại thêm cái «chưn rắn» o$o6 vào để bóc dân; đã gia o$o6 vào mà tờ biên lai chỉ nói «giao thanh» chớ không nói rõ số tiền o$o6 đó là ở trong số 3$31 kia, hay là thu ngoài. Thế là đối với dân thì bác lý cứ khảo riết cho có o$o6 ngoại đó, mà nhất đán có kiện đến quan, đưa tờ biên lai ra thì bác lý có thể chối rằng chỉ thu 3$31, o$o6 nói giao thanh kia cũng ở trong số 3$31. Đó, lươn lẹo là tại chỗ ấy.

Quả nhiên, dân làng Xương-huân có kêu với quan huyện Vĩnh-xương (ngày 22-5-36), quan dạy để vụ thuế rồi, ngài sẽ xét. Sau vài ngày, quan có sức dân đến Huyện khai. Bác lý Trần-Hải không rao cho dân biết, chỉ có đôi chục người đem biên lai đến khai rằng thu 3$37. Còn bên bác lý mượn những người dân ở ấp bác khai thu 3$31, bác lý cũng khai thu 3$31, thế là rõ bác lý đã dụng tâm khi viết biên lai lươn lẹo nói trên, nuốt sống o$o6 của mỗi người dân mà nay chối bản.

Không chỉ làng Xương-huân nầy, làng nào cũng thế, thuế suất đinh đã nhứt định mà còn có cách lươn lẹo để bóc của dân. Huống là thuế điền, nào sào, mẫu, thước, tấc, nào hạng cao hạng thấp, lại thêm gia tăng nhiều khoản, nào tư ích, nào học phí, thò chỗ nào cũng lợi dụng làm bùa bóc lột được. Rồi biên lai mờ hồ, có khó khăn gì; mà đối với vụ thuế thì không khi nào lời kêu ca của dân được thấu lý cả. Đó là chưa kể những lối phao tội nào «trở triệt» nào «ngoan ngạnh» nọ kia.

Về mối tệ nầy, ở Trung-kỳ không năm nào không nghe nhân dân than van, chính là cái cớ làm cho nhân dân quí oán cho chánh-phủ mà món tiền «phù lạm» kia rúc vào túi ai, có khi nào đến kho nhà nước đâu.

Mong nhà nước trù cách trừ hẳn mối tệ ấy.

Ngu-Sơn

Tình hình nội loạn ở Hoa nam

Phùng ngọc-Tường hô hào hòa bình

Thượng hải, 10-6. — Quan Tổng trưởng bộ Tài chính tuyên bố rằng phái Quảng đông sắp cho người lên Nam kinh để điều đình. Các nhà cầm quyền ở Nam kinh cũng sẵn lòng điều đình cho tình thế được yên. Phùng-ngọc-Tường vừa phát biểu lời hô hào hòa bình.

Có tin quân Quảng tây lại về Hồ nam, tới Lyangsoe thì dừng lại. Lại có tin 2 sư đoàn nữa sắp ở bắc bộ Quảng tây tiến vào Hồ nam.

Quân Quảng đông vẫn đang lui về. Người ta nói các tướng lĩnh Quảng tây dù không được Quảng đông trợ lực, cũng giáp chiến với Nam kinh. Nam kinh vẫn phái quân xuống miền Nam.

Học sinh biểu tình ở miền Bắc

Bắc bình, 13-6 — Một đám học sinh họp nhau biểu tình phản đối việc Nhật ngấm tăng thế lực ở Hoa bắc. Lính cảnh sát phát bắn bằng đạn không có chi để thị uy. Các trường đều nghỉ cả;

CHUYỆN ĐỜI

Muốn lười biếng phải làm việc

Trong lễ phát phần thưởng cho học sinh các trường công ở Huế hôm 16 Juin, ông De Fautereau Vassel giám đốc Nha-Học-chánh Trung-kỳ đã khéo lựa một cái đầu đề diễn văn rất lạ, mà cũng rất ngộ, rất hay.

Đối với học trò mà ông lại đem cái nết «lười biếng» ra ca tụng, trong như xưa nay học sinh quá siêng năng, nên hầm bớt máy lại! Nhưng thực ra ông ca tụng sự làm biếng mà rất có nhiều ý nghĩa. Ông khởi sự kể chuyện một anh thầy giáo tánh lười biếng phải thua học trò:

Một ngày kia có người dân con đến thọ giáo ông thầy giáo sự lười biếng. Ông nầy sau khi bày về cái lý thuyết, muốn đem học trò tập thực nghiệm. Vậy nên ông dẫn anh học trò ấy đến một cây vả to, rồi hai thầy trò nằm dài dưới gốc vả, mà không ăn uống gì. Buổi lâu, người trò mỏi bụng muốn chồm giậy để tìm đồ ăn, nhưng thầy ra dấu bảo cứ nằm, vì cử động là trái với cái luật làm biếng. Ông bảo:

— Cứ chờ đã.

Nhưng buổi lâu nữa, ông thầy vẫn nằm, nhẹ nhàng đưa tay lên vơ lấy một quả vả mà ăn. Người học trò trông thấy mà mỉm cười... Hơn một giờ sau ông thầy vẫn thấy người học trò nằm yên; tay có một trái vả rất ngon ở gần bên tay anh ta, mà anh ta cũng không bắt chước thầy hái ăn. Ông thầy tỏ ý cho anh ta biết, thì anh ta nói:

— Tôi chờ.

— Chờ cái gì nữa!

— Tôi chờ cho vả chín rồi rụng xuống tôi khỏi hái!

— Ồ, học trò mà hơn thầy!

Cái trò học làm biếng nầy cũng chẳng thua chi trò học hà tiện mà ông thầy bảo mua cái bánh tráng về cùng lễ vỏ lòng, trò nhè mua thêm một con gà nữa! Ông thầy nổi tôi đình lên, la le xài phí; thì trò thưa:

— Dạ, tôi nghĩ cái bánh tráng kia chúng ta cắn rồi không khỏi ăn, mà hễ bẻ nó ra ăn thì không khỏi làm rơi những miếng nhỏ. Vậy tôi mua con gà để nó lượm các miếng bánh rớt.

Hai trò học lười biếng và học hà tiện nầy tưởng không cần học thêm nữa, và có thể ra giạy người khác được rồi.

Mà quên, để nói lại bài diễn văn của ông De Fautereau. Ông ca tụng sự lười biếng mà không phải khuyên học trò đừng học, cắp vở bụi tre mà đi thả diều dang nắng đâu. Trái lại ông ca tụng sự làm biếng mà khuyên học trò nên chăm học. Cái mới lạ!

Cái thuyết của ông là thế nầy: người đời từ hồi nguyên thỉ đến bây giờ đều đeo đuổi một ý kiến là làm biếng, hoặc làm thế nào cho khỏi nhọc, ít nhọc. Khi chăn nuôi mục súc, như nuôi ngựa là để cỡi cho đỡ đi chưn, nuôi chó là để nó đi săn đem mồi về mình ăn, nuôi bò để nó kéo cày trồng lúa v. v... đều là để trợ cái làm biếng cho người.

Đến một bực nữa, phát minh ra máy móc, chế tạo ra đồ đạc, tìm cách làm cho cơ khí trở nên hoàn thiện, đều là để thế cái sức làm của tay chưn, nghĩa là để cho khỏe. Cũng như để đi ngựa rồi lại chế ra xe hơi để đi cho khỏe hơn, đã có thang lầu lại chế ra thang máy để cho khỏi mỏi chưn bước, đã có thể viết tay mà còn chế ra máy in hoạt bản để in ra cho dễ dàng..

Diễn giả căn cứ ở các chuyện ấy mà cho rằng nhờ cái ý muốn khỏe, vì sự lười biếng mà nhân loại mới tiến bộ, chúng ta mới thấy sản xuất ra những nhà đại tư tưởng, đại phát minh...

Công ơn của sự lười biếng là vậy đó, bảo đừng tán dương sao được!

Tuy vậy, cái đề nầy thích với người Âu, mà không hợp với người Nam ta, vì người Nam ta lắm người tổ làm biếng, mà chả thấy phát minh ra cái gì cả.

Lạc-nhân

Cùng bạn gởi bài

Thường được bài và thơ hoặc cải chánh v. v. của các bạn, không ký tên và để chỗ ở cho rõ ràng, hoặc bôi gạch lem nhem, thì không đăng được.

Vậy ai gởi bài nhớ viết địa chỉ cho rõ, và viết một mặt giấy.

T. D.

Chuyện nhà lao Tourane

Được vậy thì tốt!

Tiếng-dân số ra ngày 4/6/36, có đăng bài phàn nàn về chế độ nhà tù Tourane v. v... Nay được bài của một người cũng có bị giam ở lao ấy gởi lại, đại ý nói:

«Đã là chỗ lao tù, tức là nơi đền tội, dầu ở xứ nào cũng khó mong sự tử tế; nhưng sự thật, nhà lao ở Tourane, so với các nơi khác còn được dễ thở hơn.

«Trước kia không rõ thế nào, chớ dưới quyền kiểm sát của quan chánh sở Cảnh sát Tourane, M. Moncenis, thường ngày, buổi mai hay chiều, ông vào trong lao xem xét sự ăn uống. Thường hỏi có điều gì kêu nài vì sự ăn uống không? Những người dưới quyền, hoặc là gardien hay là surveillant, đối với tội nhơn cũng không được dở thủ đoạn «không tốt...»

Bổn báo lấy công tâm trích đăng mấy lời trên, mong rằng ở Tourane là đất nhượng địa, tưởng chánh phủ đem luật đối đãi tù phạm ở xứ văn minh thi hành ở đây, đặng làm gương cho các nơi khác, chớ việc kể trên chưa gọi là đủ. T. D.

ỦY BAN ĐẠI XÁ Ở SAIGON

Một ủy ban đại xá vừa rồi đã thành lập ở Saigon, gồm có nhiều nhân vật Tây Nam. Mục đích là để yêu cầu đại xá cho hết thảy mấy ngàn tù quốc sự ở xứ Đông dương.

Công việc của ủy ban nầy chưa biết sẽ ra sao.

ỦY-BAN VỆ-SINH QUA THĂM ĐÔNG-DƯƠNG

Một Ủy-ban Vệ-sinh của hội Quốc liên qua Đông-dương thăm các sở vệ-sinh, sau khi thăm các sở lọc nước ở Cai lậy và Cai bè và mấy miền Tân an, Mỹ tho Vĩnh long ở Nam kỳ, thì hôm 12 đã thăm mấy tỉnh Nam phía Trung kỳ, và các viện Pasteur ở Dalat và Nha-trang, có quan giám đốc Y-tế Trung-kỳ làm hướng đạo. Hôm 13, Ủy-ban thăm các tỉnh Phú yên, Bình định, Quảng ngãi, nhà thương phung Quy-hòa, và các nhà phát thuốc, các công việc trừ nước độc, và cách sinh hoạt của dân.

Tối hôm 13, Ủy-ban ra Huế, hôm 14 đi thăm các bệnh viện, rồi từ biệt Huế ra Bắc.

Lâu lâu lại có Ủy-ban nầy thăm, Ủy-ban khác viếng. Cái xứ hình chữ S nầy tiếp rước các Ủy ban hoài; chưa thấy kết quả gì. Không biết Ủy-ban nầy, có khác gì chăng?

Chung quanh vụ ổ cướp ở Tam kỳ

Về vụ án cướp nhà bà Hoành, phán Kính ở Quảng nam, và Võ Bình ở Quảng ngãi, Tiếng dân số 894 ngày 9-4-36 và số 898 ngày 18-4-36 có đăng. Ngày 16 tháng 4 ta (5-6-36) quan tỉnh Quảng nam đã giao tất cả cung khai và hồ sơ vụ ấy cho tòa án Sơ cấp Tam kỳ kết nghị bọn can phạm ấy tất cả chừng 30 người, đều đã đi làm xâu (Người Quảng nam: bọn Ba Xuyên, Võ Tồn, Võ Rin 24 người. Quảng ngãi: bọn Võ Diêu và Đảng 2 người, Bình định 8 người; hiện giam 4 người, còn 4 người trốn chưa kiếm được).

Trong bọn phạm ấy đều khai cho ông Nguyễn Quang (tức thông Quang) rằ, cướp được số tiền bỏ vào hội 30 phần trăm (30%).

Nhưng Nguyễn Quang thì chối, nói mấy hôm ấy y ngủ ở nhà trên, bọn kia lên mượn xe điện với vợ y, chớ y không dự biết. Quan tỉnh hỏi về sấy súng sao chúng lấy được, thì Nguyễn Quang làm thinh. Hiện Q eng khỏi bị tra, được nằm ngoài nhà lao. Một điều lạ là tịch biên gia sản của Quang kể có 41.500$, mà không có đồng bạc nào cả, chỉ 2 sở đồn điền và mấy tòa nhà thôi.

Nhà giàu như thế mà phạm vào sự ăn cướp, thật là chuyện không ai tưởng tới!

D. Á.

LỜI THAN PHIỀN TRONG VIỆC HỌC

Sức học chữ Pháp của học trò lớp sơ-đẳng

Nói đến sức học chữ Pháp của học trò lớp Sơ-đẳng, thì ai cũng công nhận rằng ngày nay kém thua ngày trước.

Lạ quá! Cũng học một lớp, cũng nghe lời giảng dạy của một thầy, cũng nhựt khóa như trước, thế sao gọi là thua?

Có sao nói vậy. Theo sự nghiệm thấy của chúng tôi, thì con em ngày nay kém chữ Pháp về cả hai phương diện đọc và viết.

Hồi tưởng lại năm 1925 trở đi, thì bằng cấp Sơ-học yếu-lược có môn tình nguyện Pháp-văn (mention française) chúng tôi thì gặp nhiều bài ám tả khó mà ngày nay các thầy giáo cũng soạn cho học trò lớp nhứt nhì thường viết; và môn tập đọc Pháp-văn, không những phải đọc cho đúng dấu rõ ràng, phải còn trả lời những câu hỏi rắc rối: nào là giải nghĩa căn sách, tìm chữ đồng âm dị nghĩa, đồng nghĩa dị âm, đến cả các đồng họ sinh ra và phản nghĩa nữa, lại còn chia các tiếng hành động (verbe) đủ các lối các thì v. v. Khó như vậy mà chúng tôi thi qua được cả. Sức học chúng tôi hồi ấy lên đến lớp nhì (chưa chia ra Moyen 1ère année và Moyen 2ème année) là đã nói được tiếng tây, làm được luận tây, đọc được sách tây. Ấy bởi nhờ chương trình giáo khoa Pháp-văn ở các lớp dưới có học nhiều.

Ngày nay lớp đồng ấu có học gì bao nhiêu chữ Pháp. Lớp dự bị chỉ học được ba giờ trong một tuần, lớp sơ-đẳng chỉ học được 5 giờ trong một tuần, mà môn ám tả chữ Pháp lại có 45 phút thôi, trách chi học trò không hơn về ám tả.

Lại như môn tình nguyện Pháp-văn (mention française) trong kỳ thi bằng cấp sơ-học yếu-lược nay cũng không cần thiết lắm.

Chúng tôi vẫn biết muốn cho có cái tri thức phổ thông, hiểu sơ lược qua các môn thường thức, tất nhiên sự cần thiết là ở nơi quốc-văn, cho nên chương-trình giáo khoa chú trọng về quốc văn hơn Pháp-văn.

Nhưng cứ học quanh quẩn theo mấy môn đó, thì học trò lấy đâu đủ sức lên mấy lớp trên, mà theo chương trình Pháp-học? Vì thế phần đông phụ-huynh và học trò các nơi rất phàn nàn về điều đó và yêu cầu cho học trò được học chữ Pháp nhiều hơn.

Lo ngại sự ấy chưa xong, lại nghe năm nay học trò lớp sơ-đẳng thi lên lớp nhì nhất niên (cours moyen 1ère année), trước lấy môn ám-tả quốc-văn làm môn cần thiết, nên trong lớp viết ba lần một tuần, nay bỏ môn ấy mà thế môn ám tả chữ Pháp thì ngại cho học trò lớp ấy lắm, vì không học thì ám tả sao được!

Ai cũng biết học trò lớp sơ đẳng ngày nay đọc và viết một bài chữ Pháp còn sai sót nhiều. Nay đem chỗ kém của học trò mà thi, tất nhiên phải trật nhiều, gây nên sự lỡ học cho học trò không phải ít. Cứ xét lại những bài hạch ám-tả chữ Pháp của học trò ở lớp sơ-đẳng các trường mới thi môn tình nguyện Pháp-văn vừa rồi, cũng đủ chứng rằng còn biết bao nhiêu học trò kém hơn nữa. Nha Học-chánh và bộ Giáo-dục nên chước lượng thế nào cho những học trò mới đậu bằng yếu lược năm nay khỏi trắc trở lên lớp trên, và nên cho học trò các lớp dưới học nhiều Pháp văn, để sang năm mà thi hạch.

Phụ-huynh học trò

Hái lá mồng năm

Tục cúng mồng 5 tháng 5 (Đoan ngọ) lưu truyền ở xứ ta đã lâu, mà nay đã nhiều nơi bỏ bẵn.

Cái tục cúng ấy, là bắt chước theo tục nước Tàu, nói kỷ niệm Khuất Nguyên, tôi trung nước Sở, chết chìm ngày ấy, nên người Tàu cúng v. v... Nay không nhắc lại làm gì. Duy cái tục «hái lá mồng năm» hiện ở xứ ta, trong nhà quê còn tin nhiều.

Theo tục truyền thì ngày mồng 5 tháng 5 là ngày tiết đoan dương, nhứt là ở chính giờ ngọ, trăm thứ thảo mộc đến giờ ấy đều thứ độc cũng hóa ra tánh hiền, còn những giống độc trùng như rắn, rít đến giờ ấy cũng tìm chỗ lánh; vì cớ đó nên mới có cái tục «hái lá mồng 5» để uống, cũng là theo tục Tàu gọi là «đoan ngọ trà». Bất cứ là lá chi, hễ hái trong giờ ngọ ngày mồng 5 tháng 5 là họ cho như vị thuốc cả.

Những nhà có biết thuốc nhiều ít, ngày ấy, giờ ấy, họ cho đi hái lá trà, lá gối, lá ổi, lá quế v. v., thứ lá lành mà có tánh chất tiêu thực, phơi khô dăm nhỏ, rồi cất kín, đến tháng mưa lạnh, đem ra uống cũng ngon, mà ai đau bụng ăn không tiêu, dùng cũng có hiệu; đoan ngọ trà không khác gì vị «thần khúc» của khách trú bán.

Ở nhà quê, mấy bà lão có kinh nghiệm, thường hái trà đoan ngọ ấy, mà uống có hiệu nghiệm, tưởng cũng một vị thuốc tiêu, song không nên mê tín mà hái bậy những thứ là cây có độc.

D. L.

Thể lệ mới về việc dán tem vào các đơn từ

Tem dán vào các giấy mà đơn từ, từ nay phải theo thể lệ mới nầy:

Giấy khổ nhỏ rộng 0.25 × 0,176 phải dán 0$15 hay 0$25 tùy việc; giấy khổ lớ 0.25 × 0.352 phải dán 0$50, giấy khổ lớn 0.30 × 0.420 phải dán 0$75.

Chính phủ có in giấy có tem sẵn như giá kể trên để bán cho công chúng dùng.

Nếu ai dùng giấy thường thì phải tùy theo khổ giấy mà dán ở đầu trang giấy, về bên trái những tem đúng giá như lệ đã định trên. Các tem ấy, người dùng phải đề rõ lên mặt tem các dòng chữ: «Annulé le......» rồi ký tên. Ai không đề như vậy sẽ bị phạt 2$50.

Phải viết cho rõ ràng và viết chữ từ bên trái sang bên phải, để lên trên cái tem, nhưng có lòm 2 đầu ra giấy trắng. Các nhà buôn có thể dùng dấu của hiệu mình mà đóng lên tem được.

Ai gian trá dùng tem giả đã hủy rồi thì sở Trước-bạ sẽ chiếu luật nghị phạt.

https://tieulun.hopto.org

VAN-VAN

Đêm trăng thức khuya

Lưng trời vằng vặc mảnh trăng treo,
Bốn mặt mây in núi lẫn đèo.
Cánh cửa rèn rừa cơn gió thổi,
Cành cây lác đác hạt sương deo.
Thuyền xuôi mặt nước buông câu hát,
Thông dựng bên đường nhịp tiếng reo.
Cảnh ấy tình này ai biết tá!
Cung trăng riêng Cuội cố công trèo.

Hồ-si-Hòe

Qua chùa Non-nước (Bình-định)

Khói tỏa, sương mù, cảnh vắng teo!
Mưa sa lác đác, gió đưa vèo.
Lưng trời lơ lửng vừng mây cuốn,
Mặt nước lờ dờ hạt móc gieo....
Chùa, miếu mấy ngôi trơ sững đứng,
Tiều sư vài chú níu tay trèo....
Ngược xuôi đường giốc chồn chân khách,
Trôi nổi thân sai bước hiểm nghèo.

Ng.-đ.-H.

THƯ TẠ ƠN ANH CHỊ EM ĐÃ CHIA BUỒN CÙNG TÔI

Đường xa tình nặng, xin dâng mấy lời tâm huyết.

Đời tôi, Phan-bội-Châu, từ ngày mới 19 tuổi, thời người vợ tâm hồn của tôi đã bỏ tôi đi đâu mất.

Tới năm 22 tuổi, tôi mới kết bạn cùng Thái-thị-Huyên. Nó là người vợ danh nghĩa của tôi, mà thiệt là một người nữ đồng chí của tôi. Về trên danh nghĩa, vẫn là một cặp vợ chồng 49 năm; mà về thực tế, thời một người có chồng mà quả-phụ, một người có vợ mà quan-phu vừa 39 năm chẵn. Chẳng ngờ ngày 1 tháng 4 năm Bính-tý Nam-lịch, Thái thị-Huyên cũng đi theo vợ tâm hồn của tôi mà bỏ tôi luôn!

Vợ tâm hồn đã tái sanh vô lộ, mà người bạn nữ đồng chí lại cũng nhất khứ bất hồi, thiệt chỉ vì tội-nghiệt tôi quá nặng. Nên được tin buồn ấy, tôi chỉ biết ôm lòng đau trộm, ngó bóng khóc thầm, tuyệt không dám phó tang, cáo ai với thân bằng cũ mới. Ai ngờ đồng bào lại quá thương tôi, mà thương luôn đến nữ đồng chí của tôi. Từ ngày 9 tháng 4 ta tới nay, kẻ thân-lâm điếu, kẻ tống-văn liên, kẻ tặng phúng nghi, kẻ ngàn dặm phương xa cũng gởi thơ vấn nghiệp, khiến cho tôi vừa cảm vừa đau không thể nói xiết, lại bắt buộc cho tôi phải cảm kích thế tình, thứ nhất là các nhà báo Trung, Nam, Bắc lần lượt chia buồn, trên hàng nét mực, chan chứa vô số giọt cảm tình. Hỡi ôi! vợ tâm hồn với nữ đồng chí của tôi họa may nhờ tâm lý đồng bào quốc dân mà được thần hộ trời xui, có ngày sống lại chứ!

Tôi nay thân tàn sống gởi, biết lấy gì báo đáp chỉ tình, nên quẹt nước mắt viết mấy hàng, xin đồng bào xét lòng tôi, thứ tội tôi.

Thiên cảm, vạn cảm.

Phan-bội-Châu

VIỆC TRONG NƯỚC

Kết quả kỳ thi Cao-đẳng tiểu-học (D. E. P. S. F. I.) năm nay

HUẾ. — Ngày thứ hai 8-6 vừa rồi, ở trường Đồng khánh Huế và mấy trường Quốc học Huế, Vinh, Quinhơn, đã mở kỳ thi tốt nghiệp ban Cao đẳng tiểu học (D. E. P. S. F. I.) Trung kỳ. Số thí sinh nam cọng là 283 trò, nữ thí sinh 34 trò, nam thí sinh ban Cao tiểu thương mãi 13 trò.

Ngày thứ sáu 12-6, các thí sinh được vào thi vấn đáp phải tựu về Huế thi. Đến ngày thứ hai 15-6 nầy, đã biết rõ kết quả kỳ thi ấy, trúng tuyển tất cả nam nữ cọng là 147 người, chia ra mỗi thí trường và mỗi ban như dưới nầy:

Ban Cao tiểu ở Huế, nam học sinh đậu được 73 trò, nữ học sinh đậu 10 trò, ban thương mại đậu chỉ 3 trò.

Ban Cao tiểu ở Vinh đậu được 45 trò.

Ban Cao tiểu ở Quinhơn được 16 trò.

Cập Nguyễn-tài-Chất đậu đủn cả 147 người.

P. S

Ăn trộm nhiều quá, lại dọa người lấy của nữa!

THỪA-THIÊN. — Khuya 17-6-36, tại làng Ngọc Anh thượng phường (Phú vang) có xảy ra một vụ trộm dọa người tại nhà danh Đạm. Lúc 3 giờ đêm ấy, Đạm nghe chó sủa, mở cửa ra thì thấy 3 thằng áo quần cụt đứng trước sân, liền bị chúng chận lại bảo: «Mầy đưa it chục tiền!».

Đạm sợ hãi nâng ai kêu túng, sau chúng biểu đưa bộ, anh nầy cũng không có, chúng đi ra. Chốc lại trở vô dọa đốt nhà, may sao người vợ lẻn được ngả sau, hô hoán lên, chúng mới tẩu thoát.

Chẳng phải một vụ ấy mà thôi, cách đây tối nửa tháng, nghe làng La ỷ, một nhà đương có đám ma bận rộn, thì có mấy tên trộm đã có áo, vào nhà biểu sự chủ đưa mượn mấy chục bạc, không có, chúng trở ra rồi liệng một mồi lửa lên nhà ấy, may sao vừa bén cháy thì có người thấy la lên mới cứu kịp.

Hôm 16-6-36 nhà Đoàn thị Lê ở làng Dương nỗ, bị kẻ trộm đào ngạch vô bỏ tả lấy các thứ hàng hóa tính ngót 35$. Trước mấy hôm, có nhà Trần thị Thích ở đồng làng cũng bị chúng vô khuân đồ đạt, cạy rương lấy bông, vòng tính hơn 70$.

Trên là kể một vài vụ, chớ thường thường chúng cứ đi từng tốp 5, 3 đứa, hoặc đào ngạch, hoặc dọa như vậy mà sự chủ không kêu nài với quan trên, vì sợ chúng thù oán.

Hiện dân tình lấy làm lo sợ hết sức. Mong quan trên lưu ý mối hại ấy.

Bay chuyện

Chuyện lôi thôi của mấy báo lính

QUẢNG-TRỊ. — Chuyện nầy đăng T. D. số 916 ra ngày 30-5-36, nói về chuyện lính tập Đào đánh Trần Thừa. Thiệt thì chính cai Miễn sai lính tập Mai-Bô đánh Thừa, chớ không phải lính Đào. Vậy xin cải chính.

X. P.

Quan trên nên xét xử cho dân QUẢNG NAM.

— Chúng tôi ở làng Long phước, tổng Mỹ khê, phủ Duy xuyên, có việc oan ức, nhờ quý báo đăng, mong quan trên soi xét:

Nguyên làng chúng tôi, có một công bổn, vốn lời cả thảy là 1.036$50, hương chức, quan viên, hào mục, chia rẽ vay là 19 chủ. Thường năm đến ngày 15-1 ta số thâu rồi, thì lý hương thâu bạc lời phân phát cho dân người 5, 7 cắc mà nộp thuế. Nhưng năm nay, không thấy giao tiền bổn và tiền lời, dân chúng tôi đã làm đơn kêu phủ, tỉnh, tòa, xin sức làng chia tiền ấy, mà chưa mong ơn quan trên phân xử lẽ nào. Lý trưởng Trần-châu-Đảnh nghe dân ký đơn kêu, bèn làm đơn cáo bịnh.

Nhơn kỳ thuế gần đến, quan phủ sức về cho dân cử tiếm lý trưởng. Ngày 1-4 ta, phái về dân tiểm, không đủ lệ; ngày 8 dân lại, nhưng cũng lôi thôi. Quan lại sức cho Trần châu Đảnh quyền lý trưởng trở lại. Nhiều dân lấy làm bất bình.

Lá đơn kiện trước, giấy hiệp ấy có gần cả trăm 80 dân ký chỉ. Mong quan trên nên xét chỗ lốc tình.

Dân

Sao lại buộc chịu tiền ấy?

Vụ thuế ở làng Mỹ sơn, phủ Duy Xuyên năm ngoái hào mục Nguyễn Năng, Nguyễn Nối, Trần Hoạch hội thân, phủ thân của dân mà chia tay nhau mỗi người được 7, 8 đồng bạc, việc ấy vẫn có bằng cớ đích thực, nhưng nhân dân cũng ẩn nhẫn bỏ qua.

Ngờ đâu đêm 12 và 13 tháng 4 ta năm nay, hào mục là bọn Trần Hoạch, Nguyễn Năng đi với nhau tới các điếm canh nói mỗ điềm mục và hiểu thị với đồng dân rằng:

«Vừa mới tiếp trát phủ sức chúng tôi hội đồng đốc thân thuế vụ; về chàng năm ngoái vụ kiện lý trưởng Phạm Ích hao tốn rất nhiều, chúng tôi định đem số tiền tốn ấy gia nhập lòng thuế năm nay để bỏ cho đồng dân mỗi người chịu một ít».

Những người kể trên hay sanh sự kiện cáo, thoạt nghe có giấy phủ sức cho họ hội đồng đốc thân thuế vụ, nhân dân đã sợ hãi mất vía; huống chi đương cơn đồng tiền eo hẹp nầy, họ lại bắt dân chịu số tiền tốn vụ kiện lý trưởng Phạm Ích là vụ kiện dân không hề can dự đến, thì khổ cho dân biết ngần nào!

Vụ nầy dân đã kêu với quan trên, mong nhà đương cuộc xem xét, đừng để bọn hào cường thì ngọn «đuổng gió bẻ măng». Hiện 44 người dân đã kêu Tỉnh.

Dân

Cấm xe đậu trước nhà đại lý!

QUẢNG-NGÃI. — Nguyên nhà đại lý hãng xe hơi Satarif thuộc phường Nam lộ thành phố Quảng ngãi, có giấy phép xin với ông cò Pishon trước, được để xe Satarif đậu trước nhà 5 phút đồng hồ để cất hàng hóa lên xuống xe. Ngày 10-6, hồi 1 giờ chiều, ông cò Sơm tới kêu chủ nhà đại lý ấy ra quở mắng trước công chúng; đến 8 giờ tối, lại cùng người lính cảnh sát là cựu Bảo tới cửa nhà đại lý truyền: «Từ mai không cho xe đậu trước nhà ấy 5 phút đồng hồ nữa, nếu đậu thì phạt».

Người đại lý hãng xe ấy, đã có đơn đưa tới tòa Tây ân Quảng ngãi kiện ông cò Sơm. Theo dư luận, nguyên do vụ nầy vì có mượn tiền đòi tiền mà gây ra.

Ô T. T.

Lại lời kêu của chủ xe nước

(Xe nước sông Vệ)

Về miệt trung bộ lưu sông Vệ, từ Xuân đình — An chỉ (Nghĩa hành) trở xuống tới Đại bình — An mô, kể hơn 40 bờ xe và 2 cái kinh khẩn (trừ kinh An chỉ mới đào ngoại) tính cả số ruộng nhờ nước xe và đập mà cày cấy được, kể tới mấy ngàn mẫu. Ruộng ấy từ xưa đến nay, dân có năm nào hạn luôn tới 3, 4 tháng thì những ruộng xa mương phải thiếu nước chưn, chớ khỏi bị cái nạn thiếu nước cấy phải bỏ hoang bao giờ, và mọi năm độ nầy ruộng cấy đã gần xong. Năm nay, bờ xe nào cũng chỉ cấy được hai ba phần mười, còn số nhiều không có nước cấy!

Từ bữa kinh An chỉ mở cống đến nay thì bờ xe nào cũng chỉ cộc cạnh đôi bánh thôi, thành nước không đủ tưới mạ, chưa nói cày cấy. Các chủ xe đều tỏ vẻ ngơ ngác.

Mấy năm trước, hễ mỗi lần mưa nguồn thì xe có nước chạy được 2, 3 tuần, thế mà năm nay, bữa thượng tuần tháng 4 ta, mưa nguồn luôn mấy bữa, mà một bữa đầu trung tuần, xe đã hết nước không cụ cựa nổi; người ta nói kinh An chỉ đón trên đầu dòng, thu cả nước sông vào mương, nên xe mới bị nạn.

Hiện tình xe nước có cái nguy như thế, không rõ nhà đương cuộc có nhớ mấy lời hứa năm ngoái: «nếu sau xe nước không có kết quả tốt thì sẽ châm chước..» không?

Nghe các xa chủ ba phủ huyện Mộ đức, Tư nghĩa và Nghĩa hành, đã đem hiện trạng ấy báo với tòa, tỉnh; không biết nhà chức trách có tìm phương bổ cứu cho nông dân được nhờ với chăng?

Vệ xa

TRUYỀN ĐƠN C. S. RẢI Ở SAIGON

Theo «*Đuốc nhà nam*», đêm thứ sáu 12-6 rạng ngày 13-6, tại các nơi ở thành phố Saigon có truyền đơn rải, trong truyền đơn yêu cầu làm việc tuần lễ 40 giờ v. v...

MONG CHÍNH PHỦ ĐỂ Ý TỚI

Trường Cao-đẳng tiểu-học Thanhhóa

Chẳng bao lâu, quan Đốc lý Colas về Pháp nghỉ, ông Lagrèze sẽ ra nhận chức Công sứ tỉnh Thanh hóa. Đó là một cái tin làm cho phần đông nhân dân và học sinh tỉnh ấy vừa tiếc lại vừa mong; vì việc lập trường Cao đẳng tiểu học vẫn còn lỡ dở.

Năm ngoái, ông Colas không thỉnh gấp đủ lại, thì ba lớp C Đ. T. H. Thanh hóa đã sát nhập vào trường Vinh nhưng mấy lâu, người ta còn mong Ngài sẽ xin đặt thêm lớp Đệ tứ niên. Chưa được toại nguyện, thì ngày nay ngài đã về Pháp nghỉ. Khiến mối hy vọng ấy lại trông vào quan kế nhiệm, tức là ông Lagrèze.

Muốn khai hóa cho dân, cần phải mở thêm nhiều trường học là lẽ tất nhiên. Hiện xứ Bắc kỳ, ngoài ba thành phố lớn Hanoi, Haiphong, Nam định có trường Thành chung đã đành; còn mấy tỉnh Bắc ninh, Thái bình, Lạng sơn cũng có trường Thành chung đủ bốn lớp. Mà tỉnh lỵ Bắc ninh, cách thành phố Hanoi chỉ có 29km, so với từ Thanh hóa vào Vinh cách 136km, vẫn còn gần hơn nhiều. Còn xứ Trung kỳ, năm nay đã có trường Trung học Khải định tại Huế, lẽ tất nhiên cần mở thêm trường Thành chung. Thế mà trong 16 tỉnh, chỉ có trường Quốc học ở Huế, trường Thành chung ở Vinh và ở Quinhơn (không kể trường nữ học Đồng khánh). Vậy trường Thành chung Thanh hóa mà thêm đủ 4 lớp là rất hợp lẽ. Có lẽ nhà đương cuộc đã thừa biết, song chưa quyết định là vì cớ gì. Theo dư luận thì chánh phủ có thể cử ông Cố vấn — người Pháp — các trường Tiểu học Thanh hóa giữ luôn chức giám đốc trường Thành chung ấy. Dù có đủ bốn lớp, chỉ cần 2 vị giáo sư cách trí, hai vị giáo sư văn chương, có thể dạy đủ, và chắc học trò vẫn được tấn tới một cách trông thấy. Xem kỳ thi bằng Thành chung năm 1935, trong số 18 người học sinh ở mấy lớp C. Đ. T. H. Thanh-hóa dự thi, có 15 người trúng tuyển thì đủ rõ.

Nếu đặt thêm lớp học theo cách ấy, chính phủ không phải tốn thêm bao nhiêu. Nhưng phải làm thêm một phòng học nữa. Vì mấy lớp C. Đ. T. H. hiện chiếm hết ba phòng của trường Tiểu học, mà trường Tiểu học cũng chẳng rộng rãi gì.

Mong quan Đốc lý Thanh hóa, trích ngân quỹ thành phố hoặc tỉnh hạt một số tiền làm thêm một phòng cho trường C Đ. T. H.. Xem như năm trên, trường Đông sơn làm thêm hai lớp chỉ tốn hết 700$, và quan Đốc lý Colas đã trích ngân quỹ thành phố 800$, cấp cho hội Trí tân làm được một cái nhà trường (dạy người lớn tuổi) hẳn hoi. Còn vật liệu và sách vở trong trường, thêm nhiều càng hay, có ít cũng đủ; và ông Giám đốc trường C. Đ. T. H. Thanh hóa mới rồi tổ chức hai tối diễn kịch, chắc cũng mua thêm được ít nhiều pho sách.

Dân Thanh hóa lại còn mong ở chính phủ Nam triều để ý tới trường C. Đ. T. H., vì đất Thang-mộc-ấp là nơi phát tích của Nguyễn triều. Trong đời vua nào, dân cũng được hưởng ân điển riêng. Vừa rồi, số tiền vàng dưới đáy bể Sầm sơn, tính được 6 vạn bạc, đã bỏ vào quỹ lưu trữ Nam triều. Trừ 6 nghìn đồng, giá lại cho những người mò được vàng, còn bao nhiêu, xin trích một số làm cho tỉnh Thanh hóa một cái nhà trường C. Đ. T. H. đó là đặc ân của Hoàng thượng, mà những người ở Thanh hóa bị liên can vào việc vàng Sầm sơn, cũng được thỏa lòng.

So với mấy tỉnh đã có trường Thành chung, thì tỉnh Thanh hóa lớn hơn hết, có tới 1.053 060 dân cư, rộng 4.040.000 mẫu tây, có 8 trường Kiêm bị công, năm nay có hơn 200 học sinh đậu bằng Sơ học Pháp-Việt. Lại được quan Thủ hiến Học chính Trung kỳ để ý tới luôn. Như ngày năm ngoái, có người bàn định bãi mấy lớp C. Đ. T. H. Thanh hóa, ngài nói: «Theo chính sách khai hóa, chỉ lập thêm trường, chớ không lẽ giảm trường. Huống tỉnh Thanh hóa là một tỉnh đất rộng dân đông».

Vậy về trường Cao đẳng Tiểu học Thanh hóa, mong hai chính phủ lưu ý mở rộng cho.

TỬ-ANH

Bệnh tình nhơn mà đâm cha một lát dao gãy sườn

«Phải đánh đổ hết đạo đức và luân lý cũ đi, vì nó làm trở ngại cho cuộc tấn hóa!», cái càn ấy có người vừa xướng ra thì đã có người đem thực hành ngay: một gã thiếu niên (Nam kỳ) vì bệnh tình nhân mà đâm cha gãy sườn là một.

Thuật y lại dưới nầy để độc giả tự phê bình lấy:

Theo *Đuốc nhà Nam* số ra ngày 13-6-36, tấn thảm kịch nầy xảy ra tại làng Tân sơn Nhứt (Gia định) vào ngày 11-6-36.

Nguyên thầy H. có vợ rồi bỏ đi, theo một ả từ thời, mướn phố ở Tân định. Cha thầy là ông già Bình thấy con như vậy, có đem lời khuyên.

Bữa ấy, 11-6, ông Bình tới nhà thầy H. cùng ả từ thời kia ở, không có thầy H. ở nhà; ả nọ thấy cha chồng, không thèm thưa hỏi nữa lời để ông đứng ngoài sân cả giờ đồng hồ. Ông Bình có trách là đồ vô gia giáo; ả ta (thị Bích) mắng nhiếc lại và đòi xách guốc đánh ông. Ông nầy lủi thủi ra về.

Vài giờ sau, thầy H. đi về, cô nầy thuật lại cho chồng nghe. H. liền dông về nhà cha, vào nhà lấy dao phay ra đâm ngay vào ngực cha một mũi, trong lúc cha đang nhổ cỏ ngoài vườn! Ông nằm sượt ra giữa vũng máu!

Người nhà mời đốc tơ tới khám, xem thấy gãy một xương sườn, bệnh tình không gì nguy đến tính mạng.

Tên con diễn kịch ấy xong, liền lên xe mô tô tẩu thoát.

Tin buồn

Bản báo vừa được tin ông NGUYỄN-HÒE tức Uyển, là một người trong bạn tiên thời nhân vật, tạ thế lúc 6 giờ mai ngày 28 tháng tư ta (17-6-36) tại làng Phước-ninh, huyện Quế-sơn, tỉnh Quảng nam, hưởng thọ 68 tuổi.

Bản báo có lời tỏ lòng thương tiếc và chia buồn cùng tang quyến.

Tiếng-Dân

Sách tặng

1) «Hồn bướm mơ tiên», do ông Khái-hưng soạn, giá bán 0$25.

2) «Đoạn tuyệt» do ông Nhất linh soạn, in lần thứ hai, giá bán 0$25.

Hai quyển trên nầy bản báo mới nhận được của tác giả gởi tặng, sách in đẹp. Vậy xin có lời cảm ơn và giới thiệu cùng độc giả.

T. D.

THI SƠ-HỌC PHÁP-VIỆT

(C. E. PRIMAIRES)

Số học sanh trúng tuyển Sơ-học (C. E. Primaires) ở các trường Tư thục ở Huế năm nay:

Centre Đông-ba

(Cả thảy đi 343, đậu 102)

Phú-Xuân	đi	35,	đậu	16
Saint Pierre	—	25,	—	8
Saint Marie	—	7,	—	3
Trung-Bắc	—	7,	—	1
Vạn-Xuân	—	31,	—	1

Centre Quốc-học

(Cả thảy đi 375, đậu 106)

Hồ-đắc-Hàm	đi	46,	đậu	8
Jeanne d'Arc	—	6,	—	2
Pellerin	—	19,	—	8
Providence	—	7,	—	4
Thuận-Hóa	—	21,	—	3

THI BẰNG THÀNH-CHUNG

(DIPLÔME d'E. P. S. F. I)

(1ère session)

(Đi 34, được vào oral 13, đậu 10)

THI DIỄN-THUYẾT VỀ LỄ KỶ-NIỆM LYAUTEY

(COURS d'ÉLOQUENCE SUR LYAUTEY)

Cả thảy 8 giải, Phú-Xuân được 3 giải

Vậy các học sinh muốn lựa một trường để học, nên xem và so sánh các con số trên nầy.

PHÚ-XUÂN HỌC-HIỆU
của các

NHÀ THƯƠNG TƯ

NGUYỄN-TĂNG-CHUẨN

Y SĨ tốt nghiệp tại Đông - Pháp Cao-Đẳng. Nhà ở trước mặt nhà «bằng Chợ-Cá»

QUINHON

Người bệnh hoặc đến khám bệnh xin lơn mua thuốc uống, hoặc bằng ngày đến chữa, hoặc nằm tại bệnh viện. Có phòng ngăn nóc sạch sẽ để cho sản phụ nằm nơi, để cho bệnh nhân nằm điều trị.

Giờ khám bệnh: sáng: 8h đến 11h30; chiều: 3h đến 6h

Chúa nhựt, ngày lễ, nghỉ buổi chiều. Khi cần muốn mời đến nhà thăm bệnh thì giờ nào cũng được.

ĐÀN BÀ HAY ĐAU BỆNH

TỬ-CUNG VÀ RA HUYẾT TRẮNG DẦM DỀ

đã uống nhiều thứ thuốc mà không lành, phải kiếm thuốc khác mà uống cho dứt bệnh đi, không để lâu sợ hiểm nghèo đến tánh mạng.

Thuốc **BÁ-ĐÀ-SƠN-QUÂN-TÁN** của nhà thuốc

VÕ-VĂN-VÂN

THUDAUMOT

Chuyên trị bệnh đau tử-cung và ra huyết trắng rất lạ lùng, 10 bệnh không sai một. Bệnh lành dứt mà thân thể càng ngày càng mạnh, mới mong sống lâu và sinh con nối hậu dặng. Trữ bán tại các Chi-cuộc và các nhà Đại-lý khắp Đông-Pháp. Ai muốn hỏi thêm chứng bệnh, xin đến các Đại-lý mà hỏi hoặc lấy dược-mục xem cũng tiện.

Hộp lớn 10 gói 1$00 — Hộp nhỏ 5 gói 1$50

Hoàn GIẢI-ĐỘC-SÁT-TRÙNG hiệu VÕ-VĂN-VÂN trị bệnh tim-la và lậu kinh-niên hay hơn hết.

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG - PHÁP

Kỳ phát hành thứ nhất

XỔ NGÀY 11 THÁNG BẢY TÂY NĂM 1936

200.000 vé, mỗi vé giá một đồng (1$)

60 phần trăm chia cho các số trúng theo bản kê sau nầy:

1 số trúng được		100 000$
1	—	40.000
1	—	20.000
8	—	2.000
16	—	1.000
80	—	400
800	—	80
800	—	40
8.000	—	20

Các công sở mà thường công chúng năng vãng lai như sở Kho Bạc, Thương Chánh, Giây Thép, vân vân... và các viên chức, hào lý, nhà thương mãi công ít nhiều người khác đều có bán vé số. Muốn biết tên những người nào có bán, thì đến mấy nơi thường hay giấn yết thì mà xem.

NÊN CHÚ Ý!

Hạn thôi bán vé, khắp trong xứ Trung kỳ, thì nơi trước, chổ sau, nhưng chiều ngày mồng 7 tháng 7 tây năm 1936 là tốc chỉ; duy chỉ ở Kinh đô và các tỉnh lỵ, thì các sở Kho Bạc còn bán cho đến 4 giờ rưỡi chiều ngày mồng 8 tháng 7 tây, nhất định không sửa đổi.

Cuộc xổ số Đông-Pháp

Hạn đổi 10 vé số cũ lấy một vé mới, tại các bàn giấy nhà Kho-Bạc, đến 30 Juin nầy thì hết.

Vậy ai có thì đem đổi. Cuộc xổ số nhất định vào ngày 11 Juillet tại Hanoi.

Những vé số người ta đã mua, kể đến 5 Juin 1936 đã được 550.000.

MỖI BAO 2 XU

Thuốc đỏ mắt chữ "NHỨT" là một thứ thuốc của bạn nghèo, giá mỗi bao là 2 xu, dùng thử thì biết hay dở.

13	bao	0$20
150	bao	2$00
400	bao	4$00
1000	bao	8$00

Tiền mua thuốc gởi cho:

M. ĐẶNG-THỤC

Nhà thuốc ho

THANH - PHONG

TAM-KY

phát hành

Ai thương con??

Khi thấy con thân thể gầy ốm, mặt mày xanh vàng, bụng to và thường có sán, đêm ngủ năng khóc, hay có ghẻ sài, nên biết đó là tại:

1·) Bẩm thụ thiên nguyên yếu;

2·) Trong mình có độc bởi những bệnh di truyền;

3·) Tỳ vị bị tích trệ bởi bú mớm không thường, ăn những đồ ăn khó tiêu, hoặc nguội lạnh.

Vậy muốn bồi bổ thiên nguyên, tẩy tích trệ, bổ tỳ vị, làm cho thân thể mập mạnh, khí huyết đầy đủ, da thịt nở nang, gân xương cứng mạnh, trừ hết ghẻ sài, lọc hết máu độc, để cho con được ăn chơi mau lớn, nên cho dùng:

Thuốc bổ trẻ con

HIỆU CHỮ THỌ

Một chai 0$60

Hỏi tại các nhà Đại-lý Thuốc Chữ Thọ, Dầu Chữ Thọ, Dầu Tứ Quí.

NHÀ THUỐC **VĨNH-THỌ** TOURANE

https://tieulun.hopto.org

Sữa NESTLÉ

HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON

NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở Khắp Đông-Dương

Quý Ông Quý Bà Mắc Bệnh

không luận mới phát hay lâ kinh-niên, nếu muốn khỏi dứt nọc tiệt căn mau chóng thì nên gởi ngay thơ về mua thuốc tại Đại-Bảo-Đường 22 rue des Médicaments à Hanoi *vì Bản-đường có nhiều phương thuốc gia-truyền, đã kinh-nghiệm lâu đời, kiểm-hiệu thần-diệu vô cùng, lại có nhiều vị danh-y lão-thành coi bịnh chế thuốc. Thần-diệu nhất là các phương thuốc trị Phong-hủi, Trắng-nhạc, Đau phổi, Đau cuống họng, Đau ngực, Ho kinh-niên, Ho lao, Thổ huyết, Hen, Suyễn, Lậu kinh-niên, Tim la, Di mộng tinh, Động kinh, Kinh phong, Tê bại, Đau lưng, Đau mắt kinh niên, Đau dạ dày, Đau bụng kinh niên, Phong tích, Đau tai, Sâu răng, Sốt rét ngã nước, Phù bủng, Đàn bà ho sốt, Gầy còm, Kinh không đều, Muộn con..., cam đoan quyết là từ Bắc chí Nam, không đâu có thuốc hay bằng, nên đã có nhiều người mắc bệnh khó khăn 5, 10 năm, dùng thuốc Tây thuốc Bắc mà vô hiệu, nay dùng thuốc của Bản-đường, đều được mau khỏi dứt căn, thơ khen ngợi rất nhiều. Vậy các ngài muốn hỏi chi, xin cứ gởi thơ về, Bản đường xin trả lời rất minh bạch ngay.*

Nay cẩn bạch:

ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG 22 *Médicaments HANOI*

Sổ Quốc trái trúng chưa ai lãnh

Những số Quốc trái dưới này xổ kỳ thứ 51 (1-12 34) đến kỳ xổ thứ 54 (2-9-35) mà chưa ai lãnh tiền:

Kỳ xổ thứ 51 (1er 12-34).

2 số 57.912 99.721 trúng 500$

Những số trúng 100$:

5 792	33 542	55 850	84 827	105 564
5 949	33 816	56 559	85 194	106 602
6 540	33 880	57 137	86 157	106 663
6 917	37 059	57 481	86 253	106 735
8 137	37 081	58 343	87 041	107 298
8 489	40 010	58 515	91 069	107 461
8 838	40 584	58 548	92 123	108 439
9 233	40 970	58 813	92 868	108 495
9 747	41 488	59 575	93 475	110 043
12 682	42 974	59 879	93 497	111 007
14 173	44 484	59 913	94 446	112 644
14 267	45 184	62 544	94 757	112 770
16 881	46 693	66 234	96 042	113 694
17 640	47 355	68 916	96 363	115 406
19 876	49 290	69 057	98 960	117 702
20 132	51 168	71 496	97 668	118 513
20 980	51 443	72 492	98 609	119 114
23 363	51 688	73 190	98 627	119 483
24 394	51 904	74 530	99 159	119 834
25 400	52 867	77 197	99 681	121 036
27 909	52 882	77 278	100 475	121 277
28 490	53 624	77 465	101 227	122 572
28 537	53 633	77 683	102 118	123 197
28 838	53 751	77 944	102 448	—
29 745	54 611	83 272	102 645	—
29 983	55 163	83 516	103 314	—
32 022	55 220	84 379	105 262	—

(Còn nữa)

THƠ-TÍN

Cùng Ông Châu mỹ Xuyên Faifo

Được mandat và biên nhận tiền tôi rồi, xin cảm ơn. T. D.

— CÁI THÚ —

SỐNG MỘT TRĂM TUỔI

Sống đến 100 tuổi mà không rụng răng thì thú biết chừng nào! Bởi vì hay dùng thuốc chữa đau răng (Cổ-xỉ-tán) của Hải-ngọc-Đường để xát răng, cho nên mới được như thế. Thuốc này là một môn thuốc gia truyền, kinh trị trải mấy đời nay, chữa chân răng lở ngứa, sưng đau, chảy máu, lung lay, sâu ăn, răng vàng khè, miệng hôi v. v.. Già trẻ đều dùng được cả. Người thường dùng thuốc này để xát răng thì không khi nào bị đau răng. — Mỗi bao giá 0$17.

Bán tại:

Thanh hóa: Mr Di-long, 71, Phố Lớn — Vinh: Mr Vĩnh-hưng-Tường, 77, Rue Sarraut. — Huế: Mr Vĩnh-Tường, 51, Rue Gia-Long. — Saigon: Mr Thanh-Thanh 120, Bd de la Somme. — Hanoi: Maison Đông-Tây, 193, Rue du Coton.

Mua buôn tính giá đặc biệt và khỏi phải chịu tiền cước. Nhận hàng theo cách lĩnh hóa giao ngân (contre-remboursement) — Thư gửi cho:

Mr. *NGUYỄN-HUY-CỪ*, Tú tài, chủ hiệu thuốc *HẢI-NGỌC-ĐƯỜNG*, Hoằng-hóa, THANH-HÓA (Annam).

Kho chuyện.

Ông Anh-hoa Hiệp-sĩ vừa rồi có viết ở báo *Công luận* ra ngày 13 Juin một bài so sánh hai quyển sách «Indochine S. O. S.» (Đông dương nguy ngập) của bà André Viollis cùng quyển «Indochine la douce» (Đông dương ngọt) của ông Nguyễn tiến Lãng hiện tham tá phủ Toàn quyền Hanoi.

Bài ấy so sánh, nói quyển «Indochine S, O, S.» là một cành trái hẳn quyển «Indochine la douce»: quyển trước thì nói sự thật, quyển sau thì nói cái tốt đẹp lộng lẫy của Đông dương.

Tác giả có nói: bà đầm ở xa xứ ta trên ngàn rưỡi cây số kia mà lại biết rõ hơn nhà thi sĩ bản xứ, lời nói ấy không biết có đúng không?

Độc giả ai biết chữ Pháp, cứ đem hai quyển ấy mà xem thử.

Từ trưa thứ sáu 12-6, đến trưa chủ nhật 14-6, nghĩa là trong 48 đồng hồ, tại nhà hộ sản chợ lớn (Nam kỳ) có cả thảy 44 đứa bé ra đời (theo *Công luận*).

Ngày 2 Mai 1936 vua Sélassié nước A mất nước về tay Y, xách gói chạy ra ngoài, nay đây mai đó, thiệt tội nghiệp cho ông vua thất nghiệp!

Một viên tổng đốc tỉnh Texas bên Huê kỳ — theo báo *Mai* — thấy vậy mời Ngài qua làm như đồ cổ khi gì, nhốt vào một phòng cho thiên hạ xem để lấy tiền vô cửa 15 hôm, chịu trả cho Ngài 1 triệu 500 ngàn đô la.

Hay quá! Cái xứ không biết vua là gì, họ xem vua như của lạ! Nhưng mà họ không biết tính là không lập một tàng cổ viện để lượm hết mấy ông vua thất nghiệp đó dồn vào, mở cửa có giờ hẹn cho người tới coi không tiện hơn sao? Kìa vua Tây ban Nha, vua Xiêm, vua A, vua Đức,..

HAI THỨ CAO QUÍ:

1) CAO TAM-TÀI CHIẾN-THẮNG

Có thể gọi là thần bổ phổi và trị đủ các chứng ho: Ho lao, ho ra huyết, ra đàm, ho lao trái hư tổn, ho kinh niên — Trị phế ung, phế cài. Lại trị âm hư, thận suy, mộng tinh, di tinh, hoạt tinh. Một lọ nhỏ 0$50 — Lọ đôi 1$50.

2) CAO THẦN - TIÊN GIẢI - ĐỘC

Có đặc tính: lương huyết giải độc rất hay — dùng về mùa nắng hè rất thích hợp: những người vì nhiệt sinh nhọt, vừa uống vừa dán — những người trước có đau bệnh phong tình, nọc độc chưa hết, hay sinh mụt nhọt, lở lấy, nổi mề đay đỏ đỏ, ngứa ngáy khó chịu — Trẻ con sài ghẻ, dùng uống đều công hiệu. Mỗi hộp nhỏ giá 0$80 — Hộp lớn 1$50.

Mandat thơ đề:

M. NGUYỄN-TRUNG-THÂM

Quản-lý:

CHIẾN-THẮNG DƯỢC-PHÒNG À DONGHOI

Đại-lý

Cần dùng gấp Đại-lý bán RƯỢU NẾP *(alcool indigène)*, SAVON *và* GẠO *trong các tỉnh Trung-kỳ*.

Do nơi:

M. JEAN PELLÉGRINI

Directeur

52-54, Boulevard Kitchener -:- SAIGON

Tình hình nước Pháp dưới Nội-các Léon Blum

Một cuộc biểu tình lớn

Paris, 14-6. — Chính ở Paris vừa tổ chức một cuộc biểu tình lớn nhất. Mới hai giờ chiều công chúng đã kéo đến đầy cả sân vận động Buffalo. Ở trong đám đông người thấy vô số cờ, hiệu.

Việc trang hoàng rất rực rỡ: cờ đỏ và cờ tam tài đứng ở trước khán đài và hay phấp phới ở cột cờ cao ngất. Trời nắng, sang ở hai cổ có dựng nhiều khán đài cho phường âm nhạc, cho các lãnh tụ Liên đoàn Bình dân và đại biểu các báo. Vòng thì chạy có đồ cao lên cho bọn thanh niên Cọng sản, các hội thể dục... diễn qua. Cũng ở vòng chạy ấy, có dựng nhiều khung để các lực sĩ thao diễn trong khi biểu tình.

Mới hai giờ đã có nhiều loa truyền thanh truyền những khúc âm nhạc vui vẻ cùng là những điệu cách mạnh.

Theo chương trình, thì đi đầu có các ban trị sự các cuộc đình công, rồi đến các người đình công của hãng Hachette, các đoàn đại biểu khác, có mang các biển đề rõ tên các xưởng hoặc các hiệu bọn họ làm và cờ các cờ đỏ cờ tam tài diễn ở trên vòng đua

Ở trong thì công chúng vui mừng reo hò khắp mọi nơi, tựa như ngày đại hội dân chúng.

Nhân viên của ban Trung ương đảng cọng sản ngồi khán đài chính, trên treo 4 lá cờ đỏ lớn có hình liềm và búa, góc trên nữa có chiếc cờ tam tài.

Ông Gitton, thư ký đảng Cọng sản đọc diễn văn khai mạc có nói đến mục đích của buổi hội họp cốt để ăn mừng cuộc đắc thắng và việc kiếm bánh ăn đêm hôm 7 Juin ở biệt thự Matignon (tức là dinh Thủ tướng, hôm ấy ông Léon Blum đã điều đình xong với Liên đoàn Lao động về các điều thỉnh cầu của phái lao động). Ông kết luận rằng đảng Cọng sản theo mệnh lệnh như sau này: «Hành động để cho nước Pháp được tự do, mạnh mẽ và sung sướng. Hãng động cho nước Pháp cọng hòa và cho Chính phủ sẽ viết».

Ông Trachon, thư ký Liên đoàn Lao động có ngợi khen sự can đảm, sự trọng kỷ luật của phái Lao động. Ông có nói từ ngày Liên đoàn Lao động thống nhất, thì thấy sự đắc thắng ngay. Ba tháng trước chỉ có một triệu hội viên nay đã có hai triệu rưỡi. Ông hoan nghinh các dân lao động có đạo Thiên chúa hay thuộc đảng chữ Thập lửa hay thuộc đảng tình nguyện Quốc gia, mới nhập Liên đoàn.

— Ông Zyromski, xã hội nói: «Sở dĩ thay đổi được chính sách trong nước hay cả thế giới nữa là vì chúng ta hợp nhất được, nhưng muốn cho bọn phản đối khỏi lợi dụng, đảng Xã hội yêu cầu đảng cọng sản lập một ban hòa giải để liên lạc hai đảng cho có hiệu quả hơn».

Ông Duclos, thư ký đảng Cọng sản, phó viện trưởng Hạ nghị viện nhắc lại là chính cũng ở chỗ này, ngày 15 Juillet 1935 cờ đỏ và cờ tam tài đã điều hòa với nhau.

Ông nói chắc Léon Blum có thể tin cậy về việc đảng Cọng sản tận tâm và thành thực giúp sức, rồi nói với bọn lao động trung lưu, ông kết luận: «Người ta chực làm cho các anh sợ hãi, song các thợ thuyền không muốn hủy bỏ cái gì cả, họ chỉ muốn bình vực miếng bánh của họ và của con cái họ thôi. Họ không chịu để cho ai đến đằng lấy cái gì họ phải khó nhọc mới làm ra được. Họ không để cho ai tăng giá các vật liệu, cũng làm sụt giá đồng phát lãng».

Bài ông Vaillant Couturier đọc lời thề của quốc dân: «Chúng tôi thề sẽ hành động hết sức để làm cho nước Pháp có thể hợp nhất, và được tự do, hùng cường cùng sung sướng, đó là đảng cọng sản muốn thề và sẽ làm thế».

Cuộc biểu tình này giải tán vào hồi 8 giờ và không xảy ra việc gì cả.

Hạn hưu của các viên chức sẽ rút ngắn đi chăng?

Paris, 13-6. — Nội các đã đệ ra Hạ nghị viện một đạo dự luật định lại hạn hồi hưu của các công chức. Trong đoạn phần trên đạo dự luật ấy sự bắt hồi hưu và sự hạn định lại tuổi hồi hưu cốt để rộng chỗ trong các công sở và thêm nhiều chân khuyết. Bản dự luật ấy có đoạn định rằng từ nay đến 1936, chính phủ có quyền dùng sắc lệnh riêng thay đổi một vài khoản về sự thi hành luật mới.

(Xem tiếp trang 4 cột 3)

NGHĨA CŨ TÌNH XƯA

Ngày nay trên khắp cõi Đông-Pháp ai cũng biết chỉ có một thứ dầu MÂN-TÀ KHUẤT-THẦN-THỊ là được công chúng hoan nghênh, vì chất dầu vừa tốt, mùi dầu vừa nhẹ, trị được bá bệnh.

BÁNH SÁN BÔNG BÍ KHUẤT THẦN THỊ

Trẻ em mắc bệnh cam tích chỉ dùng thứ bánh này thì được lành mạnh ăn chơi.

Qui ngài mua buôn, mua lẻ do nơi Tổng đại-lý KIM-HƯNG, 88, Cantonnais FAIFOO.

CHO KHÔNG QUYỂN SÁCH

Người và Ma

Quyển sách nhỏ dày 82 trương, thuật chuyện một chàng thanh niên kết bạn với ma. Nhờ hồn ma dắc chàng khi lên cung trăng, khi viếng cảnh người chết, chỉ rõ đâu là Thiên-đàn là Địa-ngục.

Người chết rồi đi đâu, ở vào cảnh nào. Kẻ có tội bị hành phạt làm sao. Còn lắm chuyện lạ kỳ huyền bí, xem quyển sách này rồi, không khác nào một cảnh tiên và viếng được một Địa-ngục. Sách này cho không cho những vị nào mua một món thuốc hiệu «Nhành-Mai».

Thuốc dán (Con Rắn) giá 0$10

Thuốc Chi-Linh giá 0$10, trị con nít Nóng và Ban.

Thuốc ho (Bảo-Bửu) giá 0$10.

Thuốc xổ (Nhành-Mai) giá 0$10. Và các món thuốc hiệu «Nhành-Mai».

Khắp nơi có bán và có cho sách.

HUẾ: do nơi VIỄN-ĐỆ *11, Quai de la Sasse*

CON NÍT ĐAU BAN

THUỐC NÓNG VÀ BAN.

CHỈ - LINH

HIỆU NHÀNH-MAI

Trị bệnh ban và nóng lạnh, riêng cho trẻ con dùng (hay vô cùng), giá 0$10

Thuốc «Chi-Linh» này hết sức hay, của một nhà chuyên môn, bấy lâu chỉ nhờ có một món thuốc ấy mà làm nên sự nghiệp. Vì nghe được muôn ngàn người tặng khen là thần dược, nên tôi đến nài xỉ xin làm đại lý phổ thông thuốc này khắp cả Đông-Pháp hầu cứu bệnh trẻ con. Trẻ con mắc phải chứng ban đỏ, ban trắng, ban đất, ho heo, cảm gió nhức đầu xổ mũi, hay khóc đêm, đổ mồ hôi trán, lừ đừ, buồn bã, biếng ăn biếng ngủ. Dùng thuốc này trong ba gói là cùng, linh nghiệm phi thường, giá mỗi gói 0$10. Khắp cả Đông-Pháp dân dân cũng có bán, nơi mấy chủ bán thuốc hiệu Nhành-Mai đều có bán. Mua sỉ do nơi NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG, Pharmacie Nhành-Mai 238, Paul Blanchy Tân-Định — SAIGON. *Huế*: VIỄN-ĐỆ, 11 quai de la Sasse và các chỗ bán dầu Khuynh-Diệp.

Dùng sữa "LE GOSSE"

Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Écoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon.

Có bán trong các tiệm tạp hóa ở Đông-Pháp.

HIỆU GIẤY XANH: *Giá mỗi hộp*.............. 0$30

Đại lý:

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES

HUẾ — TOURANE — QUINHON

BÁ TƯỚC MÔNG = THẾ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

PHÁP-QUỐC LỊCH-SỬ TIỂU-THUYẾT

— 49

Tác-giả: Alexandre Dumas — *Dịch-giả*: Nam-Sơn

Ngày hôm sau, tri chàng cũng quẫn như đêm hôm ấy; song nhờ môn luận-lý-học mà Pha-ri-a đã dạy cho chàng, nên chàng đuổi được cái sảo tưởng tượng khốn nạn kia mà lập chương trình hành động minh bạch.

Chiều lại, phải lo sửa soạn nhổ neo tàu; nhờ công việc ấy mà Đăng-Thê dấu, được mối cảm giác của chàng. Chàng đã nghiễm nhiên có quyền sai sử trên tàu không khác gì viên chủ; và nhờ những lệnh của chàng ra rõ ràng, gọn gàn dễ làm theo, nên thủy-thủ trên tàu chẳng những làm theo lệ làng mà còn vui lòng làm theo.

Viên chủ tàu cũng thấy Đăng-Thê có chỗ cao hơn các thủy-thủ khác, cao hơn cả người nữa, nên để cho chàng tự do hành động. Hơn nữa người cả gan nhận rằng, chàng thanh-niên ta có thể kế nghiệp người nữa, và tiếc không có con gái để buộc chưn chàng ta cho chặc.

Bây giờ, thì tàu đã nhổ neo; bảy giờ mười phút, thì tàu đi ngang qua đèn vọi, mà đèn vọi cũng vừa đỏ.

Biển lặng, lại có ngọn gió từ phía đông-nam thổi đến, mát mẻ làm sao!

Đăng-Thê tuyên bố rằng người trong tàu ai nấy đều có thể đi nghỉ, để một mình chàng thức giữ tay lái là được.

Các thủy-thủ nghe nói, rất lấy làm khoái thích, đều dọn dẹp đi ngủ.

Ấy là sự thường thấy: người ta ở trong cảnh cô quạnh thanh tịnh lâu ngày thì sinh chán, muốn trở lại lăn lội với người thiên-hạ, một lúc rồi lại trở muốn được cô quạnh thanh tịnh. Đăng-Thê đương ở trường hiệp sau đó. Mà cảnh thanh tịnh nào êm đềm nên thơ hơn cảnh một chiếc tàu đương chạy ngoài biển khơi dưới trăng lỏ sao chớ!

Chàng ngồi một mình, thôi tha hồ nghĩ vẩn nghĩ vơ.

Khi viên chủ tàu thức giấc giậy thì chiếc tàu đương chạy vùn vụt, lá buồm bị ngọn gió căng thẳng cứng, không còn đường nhăn nào cả. sức chạy mau đến hơn hai hải-lý trong một giờ.

Đảo Mông-thế-tôn phía trước lần lần lớn lên...

Đăng-Thê bèn giao lái tàu cho viên chủ tàu mà đi nghỉ. Tuy chàng thức gần suốt đêm, nhưng cũng không sao ngủ được.

Hai giờ sau chàng trở lên trên cầu tàu, khi ấy tàu đương đi ngang qua trước đảo En-bờ. Đã có thể thấy chót đảo Mông-thế-tôn.

Đăng-Thê bảo cho tàu chạy về bên phía tả đảo Bi-a-nô-da, vì chàng tính theo đường này thì gần bớt hải-lý

Năm giờ chiều thì đã thấy rõ đảo Mông-thế-tôn, thấy từng ngọn cây viên đá.

Đăng-Thê ngồi nhìn đống đá, theo ánh sáng mặt trời sắp lặn, mà chỗ thì hồng đậm, chỗ thì xanh eo éo, mà mặt chàng khi thì tươi vui, khi thì sầm buồn; chàng có cái cảm giác của một người dương cả hết gia tài sự nghiệp của mình vào một cuộc bong vụ và đương chờ đở cái chén.

Tối, mười giờ, giờ đã hẹn trước, tàu A-mê-lý vào bờ.

Đăng-Thê không còn giữ mình được nữa, nhảy ngay lên bờ, mà toan cúi xuống lum mặt đất.

Đảo Mông-thế-tôn đối với thủy-thủ tàu A-mê-lý không lạ gì; duy Đăng-Thê thì thấy luôn mà chưa khi nào để chưn vào. Chàng bèn hỏi Ra-cô-bô:

— Ta ngủ đâu bây giờ?

— Thì ngủ dưới tàu chớ lại.

— Ngủ trong hang đá không thú sao?

— Hang nào?

— Hang đá trong đảo này?

— Tôi không biết trong đảo này có những hang đá nào.

Đăng-Thê toát cả mồ hôi.

— Đảo Mông-thế-tôn này không có hang đá nào cả sao?

— Không.

Đăng-Thê ngồi sững một hồi, rồi nghĩ có lẽ những hang đá kia hoặc bị cuộc động đất nào đó làm nhào sụp, hoặc vì Hồng-y Ba-đa cẩn thận quá lấp đi cũng nên.

Bây giờ phải tìm cái lỗ hang bị lấp kia; Tìm ban đêm không được. Đăng-Thê bèn định hoãn công việc ấy ngày mai. Thình lình có tiếng báo hiệu ở cách nửa dặm ngoài biển; tàu A-mê-lý trả lời bằng một tiếng cũng giống y như thế.

Chiếc tàu đến trễ vào bến.

Liền đó các thủy-thủ đều lo sang hàng qua tàu kia. Đăng-Thê cũng làm việc, nhưng vừa làm vừa nghĩ, nếu chàng hô to cái tư tưởng lẫn vẫn trong lòng chàng lên, thì tất hẳn thấy các thủy-thủ đều reo mừng; nhưng hô to thế nào được. Trái lại chàng nghĩ mình đã nói quá nhiều, và mình đã đi lăng xăng làm cho người sinh nghi nữa kia. Nhưng may cái khoảng quá khứ đau đớn kia đã làm cho mặt chàng sinh rắn rồi, nên những nét tươi vui có xuất hiện cũng chỉ thoáng qua như một luồng chớp vậy thôi. Nên không ai nghi ngờ gì hết.

Sáng hôm sau Đăng-Thê lấy súng đạn ra, tỏ ý muốn đi bắn thú dê rừng ở trong đảo ấy. Người ta lại tưởng chàng ham săn bắn hoặc thích cái thú tịch mịch thanh tịnh thế thôi. Chỉ có một mình Ra-cô-bô xin đi theo chàng. Đăng-Thê sợ làm cho người ta sinh ngờ nên cũng nhận lời, và lập mưu rằng đi đường chàng sẽ bắn chết một con dê rồi bảo Ra-cô-bô đưa trở về rủ các thủy thủ kia nấu để cùng đánh chén cho vui. Đi dăn được một cây số thì chàng đã thực hành được cái mưu ấy. Ra-cô-bô trở về, còn chàng thì đi thẳng, thỉnh thoảng xây mặt nhìn lại sau. Leo lên đến chót một viên đá, chàng đứng nhìn trở xuống, thấy các thủy-thủ kia đã lăng xăng lít xít lo bữa ăn sớm.

Chàng đứng nhìn vừa cười mỉm, cái cười của một người cao-thượng, vừa dịu dàng vừa buồn bã; chàng tự nói:

— Trong hai giờ nữa thì bọn ấy mỗi người lãnh năm chục bạc lời, rồi liều mình đi chuyến khác, để kiếm thêm năm chục khác, khi nào họ thâu được sáu trăm «lièus» (livres) thì họ đã nghiễm nhiên trở nên một nhà đại-phú trong thành phố con con nào đó, với các kiểu cách của một ông hoàng. Hôm nay vì còn có mối hy-vọng kia nên ta khinh cái sự nghiệp nhỏ mọn của họ; biết đâu ngày mai sự thất vọng lại trở làm cho ta xem cái cảnh khốn nạn như một cái hạnh phúc tối cao... Mà sao lại thất vọng chớ! nhà bác học Pha-ri-a có lẽ nào lại lầm về một việc rất tầm thường như thế sao? Mà nếu thất vọng thì chết còn hơn là sống một sách khổ sở và thấp hèn như thế...

Thế là chàng thanh-niên ta, trước đó ba tháng, chỉ khát khao sự tự do, nay lại tự giam vào trong cái xiềng «muốn làm giàu». Nghĩ cho cùng lý, thì không phải lỗi tại Đăng-Thê mà là tại trời đã hạn chế sức người mà lại không hạn chế luôn cái lòng ham muốn của người cho.

(Còn nữa)

https://tieulun.hopto.org

CẢM-TẠ ĐỒNG-BÀO

Và các nhà Đại-lý Nam, Trung, Bắc

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN chúng tôi ngày nay mà đặng đứng vững trên thương trường và kinh dinh mau lẹ như thế nầy, đành rằng ai ai cũng biết chắc các thứ thuốc của chúng tôi được công hiệu là thế nào. Nhưng chẳng qua cũng nhờ các nhà Đại-lý và các Chi-cuộc tận tâm cổ-động một cách nhiệt-thành, kẻ người bịnh dùng qua thấy hiệu nghiệm rồi đồn thêm ra thì với tấm lòng qui hóa ấy, bổn-hiệu đồng nhơn hết sức cảm tình chan chứa.

Chúng tôi tự biết muôn ngàn lời quảng-cáo cũng không bằng một người bịnh dùng qua thuốc của chúng tôi thấy công-hiệu mà đồn ra, trái lại qui ngài cũng được thấy rõ những việc đã làm bảo đảm cho những lời nói của chúng tôi. Nên trên Chánh-phủ Pháp mới ban giấy chứng nhận và Đức Đại-Nam Hoàng-Đế ân tứ cấp bằng lại năng và ngân-tiền nhứt hạng, dưới đồng-bào minh hoan nghinh một cách lạ thường.

Và lại nghề bào chế thuốc men rất phiền phức khó khăn, phải dả tài học cho thực hành, và cần phải khảo cứu, gia giảm, thí nghiệm cho thật kỹ mới có thể làm ra Cao, Đơn, Hoàn, Tán đặng, chớ không phải làm càn, nói bướng, rồi lợi dụng về phe nào đặng thủ lợi. Vậy trước khi qui ngài muốn dùng thứ thuốc nào, luôn về các thứ thuốc hiệu ÔNG-TIÊN mà chúng tôi sẽ giới thiệu sau đây. Mong rằng qui ngài chớ vội tin, nên quan sát cho thấu đáo, coi thuốc của chúng tôi, công hiệu về sự kinh nghiệm, hay là công hiệu về sự lợi dụng.

Điều cần nhứt hơn hết qui ngài có bịnh muốn dùng thuốc cho khỏi lầm, nên hỏi người bịnh đã có dùng rồi, chớ chẳng nên vội tin lời quảng-cáo tầm ruồng làm mất giá trị của mấy nhà thuốc Annam mình danh tiếng từ bấy lâu nay.

Tóm tắt lại, cái khuynh hướng chúng tôi bao giờ cũng kỳ vọng cho tương lai về nghề y nước nhà được bành trướng, nhân vật và y nghệ Đông-Phương ngày kia sẽ thấy phát đạt trên thế giới.

Y - Khoa Học - Sĩ

TỐNG-VĂN-VIẾT và NGUYỄN-NGỌC-CHÂU

Chủ - nhân nhà thuốc

ÔNG-TIÊN

SAIGON

ĐÃ SINH RA KIẾP Ở ĐỜI

AI KHÔNG PHÒNG-TÍCH LÀ NGƯỜI VÔ DUYÊN

100 người có tới 80 người bị bệnh PHONG-TÍCH, lắm khi bị bệnh mà không hiểu bệnh gì, có dọc bị dưới nầy mới rõ:

Cơm no, rượu say, vội ham tình dục hoặc ăn no đi ngủ hay đi tắm ngay, nên thọ bệnh, gọi là bệnh PHÒNG-TÍCH, không phải đau dạ-dày, không phải đau bụng kinh-niên.

Khi thọ bệnh: Thấy: đầy hơi, tức cổ, tức ngực, chân cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng cứ bình bịch, khi ăn uống xong rồi thì hay ợ (ợ hơi hoặc ợ chua) khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng, khi đau lưng, đau ran trên vai, người thường ngao ngán, buồn bả chân tay, bị lâu năm sắc mặt vàng, da bụng dày. Chỉ một vài liều:

PHÒNG-TÍCH

THẦN-DƯỢC « CON CHIM »

thấy đỡ chịu hoặc khỏi ngay. không hề công phạt gì, đàn bà có thai cũng uống được.

Mỗi liều một bận uống giá: 0p.30

Mỗi liều hai bận uống giá: 0p.50

VŨ-ĐÌNH-TÂN

Ấn-tứ Kim-tiền 1936

... bis, Lachtray -:- HAIPHONG

Đại-lý các tỉnh Trung-kỳ:

HUẾ: Vĩnh-Tường, 89, phố Gia-Long;

TOURANE: Nguyễn-hữu-Vinh ở Quảng-Cư

NHATRANG. Kim-Anh, Librairie;

PHANTHIẾT: Lê-Nam-Hưng, Commerçant;

QUINHON: Đồng-Lập, Avenue Khải-Định;

QUANG-NGAI: Cẩm-Hương ở Sông-Vệ;

SOCTRANG: Ng.-văn-mạnh, Maire à Caison;

VINH: Hà-thị-Lan Maison Sinh-Huy;

VIENTIANE: Mme Phan-thị-Lộc, rue Tafforin;

THAKHEK: Đào-Tiên Maison Nhật-Nhật-Tân.

LUANGPRABANG: Trần-văn-Chỉ, Entrepreneur

Các tỉnh khắp Trung-Nam-Bắc có đại-lý

Độ này anh đẹp lạ nhỉ?

— Độ này anh đẹp lạ nhỉ?

— Vâng, thưa anh, vì trước tôi đam hút thuốc phiện hơn hai mươi năm, nên người lúc nào cũng gầy gò yếu đuối, xanh xao: tôi cũng đã chịu tốn tiền mua thuốc cai các hiệu về chữa, song xét ra chẳng có hiệu nào là tôi không bị tiền mất tật vẫn mang cả. Thuốc của khách cũng vậy. May sao tôi gặp ông một Olivier bảo tôi rằng: « Ở Hiệu TAM-TỈNH có thứ thuốc cai rất hay, hiện người tây chúng tôi dùng cũng nhiều. Như tôi hút mỗi ngày 100 điếu mà còn bỏ được, nữa là anh. Thứ thuốc ấy có quan chánh Bào chế thí nghiệm, nhận thực ngày 17 Mars 1933 và được nhiều các quan tây khen ngợi. Thật là thứ thuốc hoàn toàn cả xứ Đông Dương này mới có là một, anh ạ! Khi anh đến mua ở hiệu chính hoặc mua ở các nơi đại lý của hiệu ấy thì anh đòi cho được tờ giấy nhận thực của quan thầy thuốc thì mới được thuốc thực không có mua lầm phải thuốc giả đấy! Khi tôi đang bỏ và lúc bỏ xong, tôi vẫn làm việc như thường. Như anh ăn cũng không nặng lắm, chắc sao anh cũng bỏ được. Thuốc có năm hạng nặng nhẹ khác nhau. Hạng nặng nhất 5$00; hạng nhì 3$00; hạng ba 2$00; hạng tư 1$00, hạng năm 0$50 một chai....

Khi anh đang bỏ, muốn cho người thêm sức khoẻ thời anh mua thêm thuốc SÂM NHUNG SONG BỔ HOÀN giá 2$00 một chai. Tôi mới mua một lọ 5$00, dùng mới được 8 hôm nay mà trông người tôi đẹp như thế đấy, anh ạ. Nếu anh ở xa thì anh bảo gửi lĩnh hóa giao ngân cho anh cũng được và nhớ đề bì cho:

Monsieur TRẦN-ĐẮC-SỨ dit TAM-TỈNH Y-QUÁN

N° 73 Rue des Pipes 73 -:- HANOI — (Tonkin)

Nếu anh ở gần nơi Đại lý nào kể dưới đây thì mua ngay ở đấy cũng được:

NAM-KỲ MM. Lê-văn-Nhuận, 27 Rue du Marché Thị-Nghè (Gia Định), Vương-Kỳ, chez Vĩnh-Hiệp-Phát (Long-Xuyên).

CAO-MIÊN M. Huỳnh-Trí 13 Ohier Phnom-Pênh.

AI-LAO M. Nguyễn-văn-Đặng, (Paksé), Mme Phan-thị-Lộc Rue Tafforin (Vientiane).

TRUNG-KỲ MM. Lê-nam-Hưng Rue Gia-long (Phan-Thiết); Ngọc-Hằng, 91 Rue Gia-Long (Huế), Mlle Võ-thị-Trang, (Tuy-hòa).

Tình hình nước Pháp DƯỚI NỘI-CÁC Léon Blum

(Tiếp theo trang 3)

Cuộc bãi công ở Pháp sắp kết liễu

Tại Paris

Paris, 14-6. — Các xưởng máy to lại hoạt động. Trong các xưởng bào chế, máy cất nước hoa, các hiệu thợ cạo, cuộc điều đình đã xong rồi, nhưng 4000 phu bến ở Paris lại đình công.

Chỉ còn ba cuộc bãi công to nhất ở Paris nữa thôi: các hiệu tạp hóa lớn, bọn phu bến tàu và các hiệu bảo hiểm.

Tại các tỉnh

Paris, 14-6.— Tại các tỉnh, cuộc bãi công đã hầu như sắp kết liễu chỉ có một ít xưởng nhỏ là còn lôi thôi. Trong kỹ nghệ dệt, việc thi hành một bản giao ước chung có cơ thành.

Trong khắp các thành phố lớn. Liên đoàn Bình dân đều tổ chức những cuộc tụ họp biểu tình, không xảy ra sự gì cả.

Paris, 15 Juin. — Khắp nước Pháp, các cuộc đình công đã gần hết liễu, ở Paris các người làm công các hãng bảo hiểm đã điều đình xong và đi làm bắt đầu từ ngày mai.

Ở một vài tỉnh, tuy đã điều đình xong, nhưng vẫn còn vài cuộc đình công quan trọng.

Ở Bordeaux, các thợ nhà máy đúc và làm giầy vẫn chưa đi làm. Các phu bến tàu nghỉ cả.

Ở Marseille, các cửa hàng lớn vẫn chưa điều đình xong, các khách sạn cũng các hàng bán rượu đóng cửa cả.

Ở Paris hiện nay còn đình công: 800 phu chở; 8.000 thợ may; 3.400 bán thực phẩm; 3.700 các thợ khác; 4.000 phu khuân vác; 4.000 thợ sơn; 4.163 làm các chất hóa học và bào chế; 4.500 bán sách và giấy.

Tin vô tuyến điện truyền thanh sáng nay báo là các cuộc đình công chỉ độ nay mai là kết liễu.

Một đều từ biệt a-phiền

Các anh em cũng nên nghe tôi là một đều vui vẻ trong gia đình. Chính tôi cũng đã NGHIỆN HÚT trong 15 năm, đi đến đâu cũng thấy nhiều người chê bỉa, mà tôi cũng dùng nhiều thứ thuốc cai rồi, mà vẫn không sao bỏ được. Vậy tôi xem báo thấy HOÀNG-VĂN-ẤP, 47 Phố Minh-Xá, Bắc Ninh có bán thứ thuốc CAI NHA-PHIẾN giá 1$00 1 lọ, thì tôi tức thì gửi mua về dùng thử, thì bây giờ tôi đã bỏ được rồi, trong người vô bệnh, vẫn khỏe mạnh như thường. Vậy tôi có mấy lời đăng lên đây, trước là cảm ơn ông chủ hiệu HOÀNG-VĂN-ẤP, sau nữa xin các anh em cũng nên nghe tôi, nếu định bỏ thì chỉ dùng thuốc cai nha phiến Hoàng-văn-Ấp là bỏ được, chứ nghiện hút chẳng ích gì, mất nhiều tiền, người lại xấu, đi đến đâu nhiều người khinh bỉ, mà trong gia đình bao giờ cũng không được vui vẻ vì mình!

ĐẶNG-ĐÌNH-CHÚ Maréchal Foch -:- VINH

NHÂN-TẠO-HUYẾT

BỔ-HUYẾT — SÁT-TRÙNG

Bổ-dưỡng thân-thể — Lọc sạch máu bẩn — Làm cho khí-huyết sung-túc — Công dụng đặc-biệt là sát được vi-trùng LẬU và GIANG-MAI, và các chứng sài, lở, ghẻ — Giả sung yếu rẻ ít ăn, xanh xao — Đàn bà có mang từng an-thai — Ở cữ dùng chóng đỏ da; mau trở lại tươi đẹp.

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

CHÚ Ý

CỐ-TINH BỔ-THẬN

THẬN-HƯ — DI-TINH

CHUYÊN-TRỊ: Dinh-tinh, mộng-tinh, hoạt-tinh — Khi sơ phát: đau lưng, mỏi vai, mắt hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng ráo, môi khô — Đêm nằm ít ngủ, hay thao thức nghĩ ngợi liên miên, chiêm-bao mộng-mị vân vân.... Dù nặng nhẹ, đã dùng đến thuốc này là được khỏi hẳn.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, ngoài những bức thơ minh-tạ đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN-TẠO-HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE — HANOI như sau:

« .... Thuốc này lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây quí, « trong đó có vị NHÂN-SÂM, chế theo phương-pháp bào-chế Thái-« tây, hợp dụng cho người Annam có thể bồi khí huyết, tăng sức « khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouges du sang) tươi tốt « trong sạch, và sát trừ được vi trùng lậu, giang-mai ».

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ-TINH BỔ-THẬN:

« .... Thuốc này không có chất độc, tinh chế toàn nguyên liệu « rất quí như SÂM một ông v. v... trị chứng đau thận di-tinh ».

NGŨ-TINH DƯỢC-PHÒNG

N° 114 — Hàng-Bông — HANOI

Hơi người bị bệnh hen, nên thở cho dễ chịu!

Thật không gì khó chịu bằng sự khó thở! Lúc đi, lúc chèo thang gác, hễ khó thở thì ho sù sụ ngay, khạc nhổ luôn, chả làm sao cho nguôi được.

Biết bao nhiêu người có bệnh hen, bệnh ho ra đờm sẽ khỏi đau đớn khổ sở nếu chịu chữa bằng thuốc «Sirop des Vosges Cazé» Thuốc ấy đã chữa khỏi rất nhiều người, có nhiều thơ cám ơn làm chứng.

Hơi người bị bệnh hen, bệnh ho ra đờm, trông người ta đi lại nhẹ nhàng mà không ước ao được như vậy sao?

Nếu các người muốn được như mọi người, nếu muốn biết đủ các sự vui sướng ở trên đời, nếu muốn sống thì nên theo lời khuyên của chúng tôi: uống thuốc ngọt Vosges Cazé.

Sự đau đớn sẽ chóng hết ngay, thở được nhẹ nhàng dễ chịu, vì thuốc ngọt Vosges Cazé không thể nào không chữa khỏi bệnh ho sổ mũi, bệnh hen tức bực, nghe như gió thổi trong ngực và ho cả ngày.

Sirop des Vosges Cazé

Bán tại các hiệu bào chế, hay tại hiệu CAZÉ, Pharm. 68 bis, Avenue de Châtillon, Paris

---

Đĩa hát Phước-Cường mới

Xuất bản trong tháng Juin 1936

Đĩa có Năm Phỉ giá chỉ có 2$00

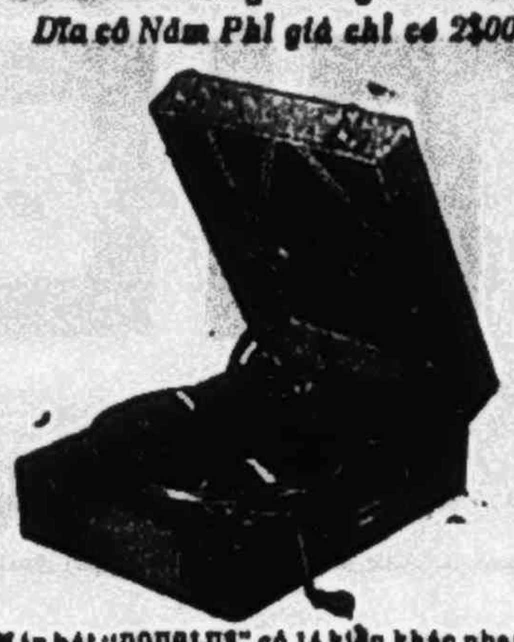

Máy hát "DOUGLUS" có 14 kiểu khác nhau:

Modèle 100, bán rao hàng	12$00
— 700, hát 1 mặt rưỡi đĩa	14.00
— 965, hát được 3 mặt đĩa	16.00
— 565, hát 3 mặt đĩa có máy ngừng	18.00
— 1000 có máy ngừng, hát 3 mặt đĩa, kiểu đẹp	22.00
Đĩa ca Huế, Ả-đào, chèo cải-lương	1$50
— hát Quảng-đông, đĩa Triều-châu	1.50
— hát tây, đĩa đàn khiêu-vũ	1.50
— đàn tàu, điệu khiêu-vũ	1.50
— đàn hát điệu khiêu-vũ Nhật-bản	1.50
— đàn ngũ âm, đĩa hát Lào	1.50

Quí ngài mua hàng, gởi lĩnh-hóa giao ngân khỏi chịu cước phí, hỏi mục-lục nơi bản-hiệu.

LÊ-VĂN-TÀI

Disques & Phonos

82, rue Georges Guynemer - SAIGON

SỰ BÍ MẬT CUA SỨC KHỎE...

Biết bao nhiêu bệnh sinh ra chỉ vì máu không được trong sạch hay không đủ chất bổ.

Máu xấu có rất nhiều chất độc, chạy qua khắp cả thân thể, tới đâu làm cho đau đấy, khó tiêu, đau đớn mình mẩy gân cốt, đau lưỡng thận, đau bàng quang, đau dạ giầy, đau tử cung đàn bà, bệnh đau ngoài da.

Máu không đủ chất bổ, làm cho người yếu đi, thân thể không có đủ sức khỏe để giữ cho vi trùng khỏi một ngày một nhiều thêm ra, sinh ra bao nhiêu bệnh tật.

Máu thật trong sạch và có rất nhiều chất bổ, đó là sự cần nhất để làm cho ta được khỏe mạnh. Phiền nỗi ngày nay ở trên đời lắm sự vui chơi, vì vậy mà hay nhọc mệt, thiếu máu, mà trong máu lại lắm chất độc. Chữa theo cách tự nhiên của tạo hóa, làm cho máu lại tươi tốt và bổ như trước. Không cần gì phải thuốc chế khó khăn cả.

Tạo Hoá đã sinh ra để cho nhân loại dùng đủ các thuốc hay, để tẩm bổ máu xấu; hoặc vài thứ cỏ, hoặc vài thứ cây nhỏ, các thứ cây cỏ tốt nhất phần nhiều hay mọc ở khe các núi cao Alpes. Các thầy tu ở nhà dòng Chartreuse de Durbon ở xứ Dauphiné đã học kỹ các chất bổ ở cây cỏ đó, chế ra một thứ thuốc uống rất có tiếng kêu là thuốc nước sắc là cây hiệu Chartreux de Durbon, thuốc chế bằng các chất bổ tự nhiên, kiến hiệu một cách lạ lùng. Hàng nghìn người khỏi bệnh, đủ biết là thuốc tốt.

Nếu các ngài thấy sự gì bất thường, thấy trong người nhọc mệt, nhất là vào lúc đổi mùa, xin dùng ngay thuốc Tisane des Chartreux de Durbon, chả bao lâu sẽ thấy máu tươi tốt chạy trong mạch làm thân thể mặt mũi nở nang sáng sủa, người được khỏe mạnh hơn nhiều.

TISANE des CHARTREUX de DURBON

Thuốc uống - Thuốc bôi - Thuốc viên

Các hiệu bào chế.

Hỏi rõ thuốc và cách dùng:

Laboratoires J. BERTHIER à Grenoble

MƯỜI VẠN BẠC CỦA AI?

Nếu các ngài mua hàng AN THÀNH từ 12$00 trở lên đều được biếu một vé xổ số Đông-Dương mở ngày 11-7-36, may ra trúng ở 10 vạn.

MỚI CÓ....

Áo chemisette « Sola »	1$00
Áo chemisette « Avia »	0.90
Áo chemisette « Elégant »	0.65
Áo chemisette « Elégant » col fermeture	0.75
Quần tắm « Slip » de bain en laine	1.50
Quần tắm « Slip » de bain en coton	0.50
Áo Pull'over kiểu Doctorat	3.20
Áo maillot de bain en laine	3.20
Áo maillot de bain en coton	0.80
Áo Pull'over kiểu mới «Sola»	3.50
Tussor soie một thước	1.50

May một bộ quần áo hết 5$50.

Lụa Hà-Đông biên satin tốt nhất hạng khổ rộng 0m85 bán 0$75 một thước. Hàng rẻ nhất là 0$35, 0$40, 0$55, 0$65. Mua buôn giá đặc-biệt.

AN-THÀNH

N° 41, Phố hàng Đào, N° 41

HANOI

NGƯỜI BIẾT THƯƠNG CON

Từ mới đẻ đến 6 tuổi, thường hay làm biếng bú, ọc sữa, khóc đêm, bón uất hay là ỉa tước, ngủ đổ mồ hôi trăng, trong mình hâm nóng ngủ không thẳng giấc, hay giựt mình, hoặc tỳ vị yếu, ăn uống không tiêu, no hơi sình ruột, sanh ra cam tích, thực tích, nhủ tích, bụng lớn kéo gân xanh, nước da vàng, con mắt trồm lơ cùng có ban trái, nóng mê mang, mau cho dùng HỒNG-NHI-TÁN hiệu ÔNG-TIÊN ngoài sự bồi bổ xương cốt cho đứa nhỏ mau lớn, lại trừ đặng những bệnh trên đây hết sức công hiệu.

Muốn biết chắc sự công hiệu của thuốc nầy trước khi cho dùng thuốc, qui ngài đem cân đứa nhỏ rồi cho dùng trong một tuần lễ, cân lại sẽ thấy đứa nhỏ nở nang và nặng cân hơn trước thập bội.

Mỗi hộp 0$50

Có bán khắp đại-lý nhà thuốc ÔNG-TIÊN

Nên chú ý!!

Nên chú ý!!

Kính trình qui ngài rõ rằng kể từ ngày 16 Avril 1936, chúng tôi đã là *chủ hiệu bào chế Tân-định*, số 22 đường Vassoigne ở Saigon Tân-định.

Nhờ cách sắp đặt hẳn hòi về việc gởi hàng, bản-hiệu có thể *gởi nhanh chóng* được tất cả thứ thuốc và *giá tính rất phải chăng (gởi theo các chuyến tàu tốc hành và hạn hàng không phải tốn tiền đất lắm)*.

Qui ngài chớ nên ngần ngại, cứ gởi thơ cho bản-hiệu; bản hiệu sẽ vui lòng gởi tặng một chai thuốc ho « SIROPAN » và quyển catalogue của bản-hiệu.

Xin qui ngài sẵn lòng chiếu cố cho, bản-hiệu lấy làm cảm tạ vô cùng.

HỒ-ĐẮC-ÂN

Bác-sĩ bào-chế,

cựu Lưu-sinh-viên các Bệnh-viện thành Paris

Chủ-hiệu bào-chế TÂN-ĐỊNH

36 22 đường Vassoigne SAIGON

BỘ BA!...

MUỐN: TỐT, LỢI, RẺ

XIN ĐỂ Ý MÀ DÙNG:

1) DẦU XĂNG (ESSENCE)

2) DẦU NHỚT (HUILE)

3) MỠ (GRAISSE)

Có dùng mới biết;

S H E L L

SHELLCOOL

SHELL A CYL

HUILE SHELL

GRAISSE SHELL

biết chắc dùng mãi

Đâu đâu cũng sẵn có

SHELL

Imprimerie TIẾNG-DÂN HUẾ

Directeur Gérant: HUỲNH-THÚC-KHÁNG